

160

vrijwilligers helpen mee om
Aemstie Alive mogelijk te maken.

'Eigenlijk zijn we nu wel uit,
niet dat we nog groter zullen

Nic-Jan Schrier, bestuurslid

Je bent vrijwilliger of je bent h

Afgelopen weekend vond de zevende editie van Aemstie Alive plaats. Een Zeeuws feest in Burgh- Haamstede. Voor oud, voor jong en alles daartussen.

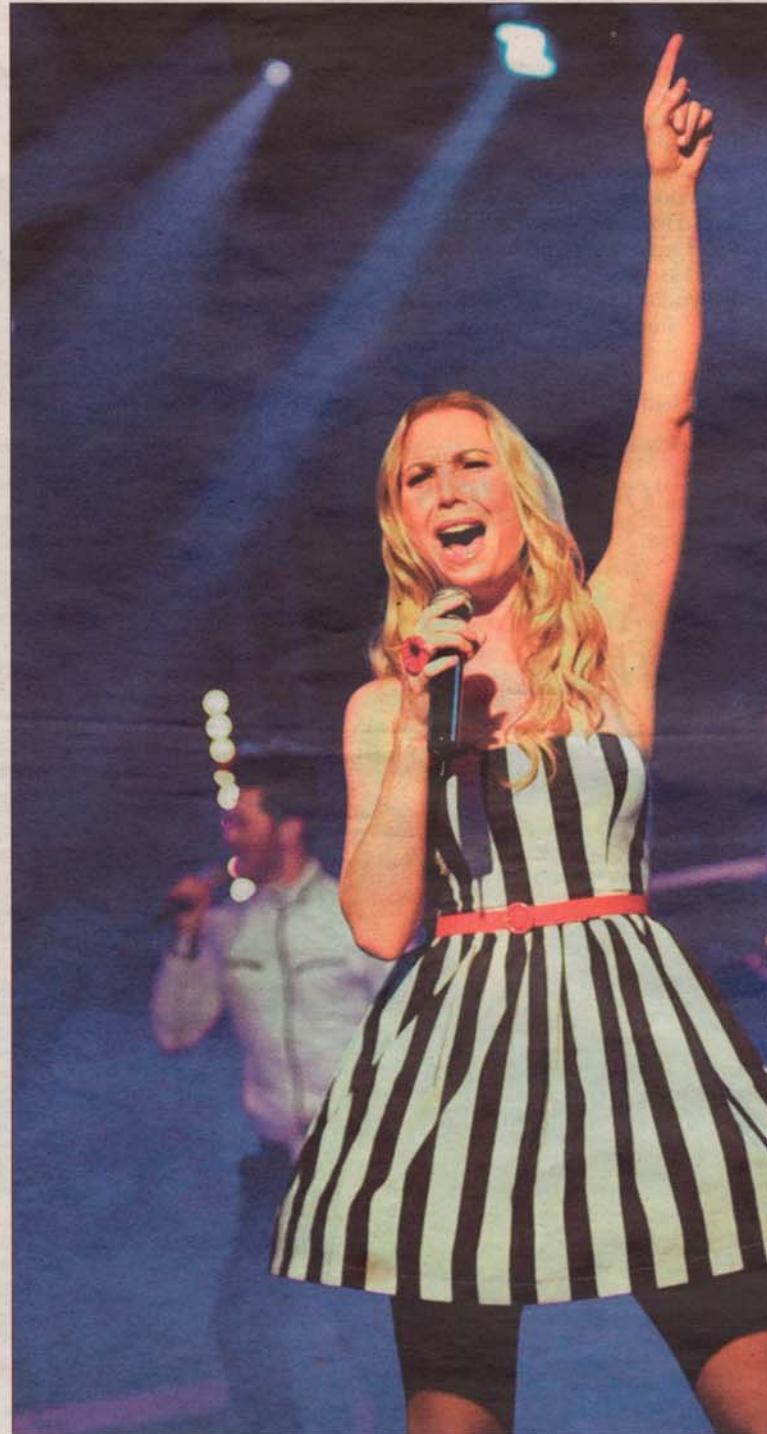
door **Melita Lanting**

Een vriendelijke lach, een korte groet. „Dag Kees, welkom en veel plezier.” Wie zaterdagavond bij Aemstie Alive in het sportcentrum Westerschouwen arriveert, treft geen knorrige parkeerwachters of intimiderend uitziende beveiligers. Er staat een clubje vrolijke, enthousiaste vrijwilligers die er uren in de kou voor over hebben om 'hun Aemstie' te laten slagen. Een hecht team, vertelt André. „We zijn veertien dagen geleden begonnen met de opbouw”, begint hij serieus. „Heb je even? Dan, zal ik je alles vertellen. Dat opschrijfblokje is wel klein hoor.” De club bij de poort is een gezellige groep die elkaar goed kent. De meesten staan er al jaren. „Er wordt ook goed voor je gezorgd”, zegt Annelies, van top tot teen in een warm, fluorescerend pak. „Van de organisatie.” In een bouwkeet kunnen de wachters even opwarmen, wat drinken pakken en als het wat rustiger is gaan ze ombeurten ook even in de zaal kijken. „En ik wil met Edwin Evers op de foto”, zegt Annelies. Zo lang ze nog buiten staan, doen ze het met een open videoverbinding met de zaal en kunnen ze zien én horen wie op het podium staan. Rond half tien in de avond, als de eerste artiesten op het podium staan, is het topdrukte bij de garderobe. Efficiënt wordt de jas aangenomen en opgehangen. Het is een geroutineerd team en ook hier weer een team dat al jaren nauwelijks veranderd. „Heel gezellig”, zegt één van de vrijwilligers

tussen het aanpakken van jassen door. „Meestal sta ik hier beide dagen.” Want Aemstie Alive is verdeeld over twee dagen. Vrijdag is het tijd voor senioren met Goud voor Oud, zaterdagmiddag zijn de kinderen aan de beurt en zaterdagavond is het grote nieuwjaarsfeest voor iedereen. En dat is stevig aanpoten voor de vrijwilligers.

De zaal moet in deze twee dagen maar liefst drie maal worden omgebouwd. De ouderen zitten op luxe rieten stoelen en aan lange tafels. Die moeten er uit om plaats te maken voor rijen kleinere stoelen waar de kinderen zaterdagmiddag op kunnen zitten en dan zijn er nog een paar uurtjes om de zaal weer helemaal leeg te maken voor het avondfeest. Dat betekent: alle stoelen er uit en zorgen dat de drankvoorraden op peil zijn. Om acht uur gaat de zaal weer open. Terwijl het volloopt, liggen de eerste hamburgers en worsten al weer te spetteren op de bakplaten en verkopen de medewerkers achter de bar het ene plateauje bier na het andere. Eén club zorgt dat er steeds voldoende voorraad bier wijn en fris klaar staat terwijl de andere groep de spullen verkoopt. Miranda staat achter de bar alsof ze zojuist fris en uitgerust is komen aanlopen. Niets blijkt minder waar. „Ik was hier vanmiddag ook al. Want je bent vrijwilliger of je bent het niet.”

Artiesten stappen achter elkaar het podium op. Winnares Rochelle van de X-factor heeft die factor kennelijk vergeten mee te nemen. Plichtmatig werkt ze een paar nummers af. Een minpuntje dat ruimschoots wordt goedge maakt door Adlicious en Raffaella. Buiten staan de parkeerwachters nog steeds. Ze blijven onverdroten vrolijk. Het wachten is op de laatste bezoekers en de laatste band. Een portofoon kraakt. „Ik heb hier een auto van de Edwin Evers Band”, klinkt het krakerig. „Stuur maar door”, zegt Annelies en vrolijk stapt ze op de auto af. Zal die foto er komen?

gegroeid. Ik denk
en worden'

Aemstie Alive

De eerste editie werd in januari 2005 gehouden.
Toen was Aemstie Alive nog één dag; 's middags
voor de kinderen, 's avonds voor de volwassenen.

met niet

Collega's en familieleden, allemaal zijn ze actief

De parkeerwachters van Aemstie vormen een hecht team. Ze hebben onderling veel plezier en Annelien, Remco Ronald en André zorgen dat de artiesten hun auto dichtbij kwijt kunnen.

Samen met Bas, Remo, Lennard en Rini verwijzen ze alle andere bezoekers naar de parkeerplaats op Westerschouwen. Vandaar rijden pendelbussen naar het sportcentrum.

Deels zijn het collega's maar deels ook familie want wie doorvraagt komt tot de ontdekking dat vader, zwager en zelfs echtgenote deze avond allemaal actief zijn.

Honderden handjes vlogen de lucht in

Een grote zaal vol met kleine spring-in-het-veldjes rustig op een stoel krijgen is knap. Het lukte de cast van Klein Duimpje, de musical heel gemakkelijk.

Met hoogronde wangen van spanning zaten de kinderen te kijken.

De één in zijn pratenkostuum, de ander met een heuse prinsessenjurk. „Handen in de lucht, zak maar door je knieën”, werd er van af het podium geroepen en hup, daar gingen honderden handjes de lucht in.

Dat de cast er zelf ook veel plezier in had bleek na afloop.

Keer op keer gingen ze met de kinderen op de foto.

Drie maal volle bak, missie geslaagd

Het is zondagochtend rond een uur of elf. Diepe kringen rond de ogen verraden het gebrek aan slaap bij alle mensen in sporthal Westerschouwen. De zaal is al voor een groot deel leeg. De nachtploeg heeft na afloop de mouwen opgestroopt en is begonnen met afbreken. Tijd om voorzichtig terug te kijken op de zevende editie.

„Uiteindelijk is onze missie geslaagd”, zegt bestuurslid Nic-Jan Schrier. „Drie maal volle bak. Dat is wat we wilden.”

Het was voor het bestuur een emo-

tionale editie want afgelopen zomer overleed plotseling Jaco Put. Hij stond aan de wieg van Aemstie Alive. „We missen hem verschrikkelijk”, zegt Nic-Jan Schrier. Aemstie Alive is bedacht door een paar vrienden uit Burgh-Haamstede. Een nieuwsjaarsfeest 'om de stille maanden door te komen'. Het is inmiddels uitgegroeid tot een tweedaags evenement dat vast verankerd is op Schouwen-Duiveland. Een middag voor senioren op de vrijdag. Zaterdagmiddag voor de kinderen en op zaterdagavond het grote nieuwsjaarsfeest

voor iedereen. Dit jaar waren voor het eerst alledrie de onderdelen uitverkocht.

De kindermiddag bleef altijd een beetje achter in belangstelling. „We hebben ons afgevraagd of we dit nog wel moesten doen”, zegt Schrier.

Maar de programmering was een schot in de roos. Klein Duimpje, de musical zorgde niet alleen voor een uitverkochte huis, maar ook voor een topmiddag voor de kinderen. „Het was echt schitterend. Die gezichtjes, daar doen we het voor.”